

Sygn. akt II K 448/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : st. sekr. sąd. Małgorzata Łuczak

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2017r. i 12 października 2017r.

sprawy karnej:

D. W.

syna S. i K. zd. P.

ur.(...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 lutego 2017 roku w K. kierował w strefie ruchu lądowego pojazdem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

- tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **D. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 /trzydziestu/ godzin miesięcznie,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii w strefie ruchu lądowego na okres 3 /trzech/ lat,
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 /pięć tysięcy/ złotych,
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt. 2 wyroku zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 lutego 2017r.,
5. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR J. C.

Sygn. akt II K 448/17

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2017r. oskarżony D. W. przebywał od godz. 18:00 w mieszkaniu swojej znajomej A. S. (1) przy ul. (...) w K.. W tym czasie do godz. 21:30 spożywał alkohol w postaci 7 piw o pojemności 0,5 litra, łącznie 3,5 litra. W tym

czasie nie jadł. Przebywał tam do godz. 4:00 nad ranem dnia 4 lutego 2017r.. O godzinie 4:00 wsiadł do swojego samochodu marki R. (...) o nr rej. (...).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego- k. 21 -23,

zeznania świadka A. S. (2) k. 31 – 32, 68 – 68v)

Wraz z oskarżonym jechała jego znajoma A. S. (1) i jej kolega. Oskarżony miał ich podwieźć na przystanek autobusowy znajdujący się przy ul. (...).

(dowód: zeznania świadka A. S. (2) k. 68 – 68v)

Jadąc ulicą (...) oskarżony D. W. wjechał za bariery ochronne oddzielające pas ruchu od robót budowlanych. Pojazd poruszał się na pasie wyłączonym z ruchu a następnie wjechał na prawidłowy pas i skręcił w prawo w ulicę (...) i poruszał się w kierunku ulicy (...).

(dowód: zeznania świadka P. C. k. 27 – 28, 60v - 61)

Obserwujący sposób poruszania się samochodu oskarżonego funkcjonariusze ruszyli za nim i przy pomocy sygnałów świetlnych ok. godz. 4:10 zatrzymali go na ulicy (...). Podczas kontroli drogowej funkcjonariusz wyczuł z ust oskarżonego intensywną woń alkoholu. Poddano go badaniu urządzeniem A. z wynikiem pozytywnym. Następnie zbadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. (...). Badanie wykazało, iż prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości z następującymi wynikami:

- o godzinie 4 : 20 – wynik 0,45 mg / l,

- o godzinie 4 : 38 – wynik 0,48 mg / l

Następnie przewieziono D. W. na ulicę (...) i tam poddano kolejnym badaniom na urządzeniu Alkometr A2.0/04 z wynikami :

- o godzinie 4 : 59 – wynik 0,33 mg / l

- o godzinie 5 : 08 – wynik 0,34 mg / l

Funkcjonariusze zatrzymali oskarżonemu prawo jazdy kategorii B1, B o nr (...) wydane przez Prezydenta Miasta K..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego- k. 21-23, notatka urzędowa- k. 1, protokoły użycia alkosensora i alkometru – k. 2 i 4, świadectwa wzorcowania k. 3 i 5, postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k- 13)

Oskarżony D. W. ma 19 lata. Posiada wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest mechanikiem pojazdów mechanicznych. Jest kawalerem, nie posiadającym nikogo na swoim utrzymaniu. Jest osobą bezrobotną, otrzymującą alimenty w wysokości 400,- złotych. W szkole miał opinię ucznia niesprawiającego kłopotów wychowawczych. Jest właścicielem samochodu R. (...), 2000r.. Nie leczył się psychiatrycznie. Oskarżony nie był wcześniej karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej- k. 60, dane o karalności- k. 10, opinia k. 58)

Oskarżony D. W. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył krótkie wyjaśnienia, w których podał, że do godz. 21:30 dnia 3 lutego 2017r. spożywał alkohol w postaci 7 butelek piwa o pojemności 0,5 litra tj. łącznie 3,5 litra. Wskazał przy tym, że wsiadając za kierownicę czuł się dobrze i nie sądził, że jest pod wpływem alkoholu. Poza tym podał, że już wcześniej ok. 5 razy miał tego typu sytuacje, że pił wieczorem podobne ilości alkoholu i rano badał swoją trzeźwość na alkomacie w komisariacie w K. i był wtedy trzeźwy. W swoich wyjaśnieniach oskarżony wyraził skruchę oświadczając, że bardzo żałuje tego co zrobił.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, w zakresie w jakim korespondują z

zebranymi w sprawie dowodami z dokumentów oraz zeznaniami świadków A. S. (1) i P. C., które Sąd uznał za polegające na prawdzie. Wskazać należy, iż świadek A. S. (1) podała w swych zeznaniach istotną okoliczność, iż przez cały wieczór spożywali tylko alkohol nie jedząc. Jeśli chodzi natomiast o świadka P. C. wskazał istotny fakt, iż kontrola została podjęta z uwagi na nieprawidłowy sposób poruszania się pojazdu prowadzonego przez oskarżonego, który wjechał na pas wyłączony z ruchu z uwagi na trwające tam roboty budowlane.

Sąd przyjął, że nie polegają na prawdzie wyjaśnienia D. W. w zakresie kiedy twierdzi, że kilka razy zdarzało się, że wieczorem pił nawet osiem/dziewięć piw, a rano po sprawdzeniu stanu trzeźwości okazywało się, że wynik był 0,00. Biorąc pod uwagę ustalenia w niniejszej sprawie, wyjaśnienia w tym zakresie oskarżonego jawią się jako zupełnie niewiarygodne.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości. Ponadto nie budziła wątpliwości także sprawność urządzeń, za pomocą których dokonywano pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż posiadały one ważne świadectwa legalizacji.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178a § 1 k.k. penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Zgodnie z art. 115 § 16 k. k. człowiek znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdy zawartość alkoholu w jego krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek przewidziany w art. 178a § 1 k. k. jest przestępstwem formalnym, które może nastąpić bez względu na to czy zaistniał jakikolwiek skutek. Stroną podmiotową tego występku stanowi umyślność.

Oskarżony D. W. wypełnił swoim zachowaniem przedmiotową stronę występku z art. 178a § 1 k. k., gdyż będąc w stanie nietrzeźwości, mając stężenie 0,45 mg alkoholu w wydychanym powietrzu, wsiadł do samochodu i wyjechał nim na drogę publiczną. Oskarżony, jako dorosły już mężczyzna, miał pełną świadomość, iż pijąc alkohol (piwo w ilości 7 butelek) do późnych godzin wieczornych nad ranem ok. godz. 4:00 może znajdować się w stanie nietrzeźwości i nie powinien wsiadać za kierownicę. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem ewentualnym, gdyż zdając sobie sprawę, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości, przewidywał możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to. Podnoszony przez oskarżonego brak świadomości co do stanu nietrzeźwości, z uwagi na jego wcześniejsze doświadczenia nie są przekonujące dla Sądu. Świadczą jednakże o beztróskim podejściu oskarżonego w tym zakresie. D. W. mając 19 lat zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem wskazywał, że kilka razy zdarzało się, że wieczorem pił nawet osiem/dziewięć piw, a rano następnego dnia jechał samochodem.

Zwrócić w tym miejscu należy uwagę na zachowanie oskarżonego za kierownicą, bowiem z relacji funkcjonariusza jednoznacznie wynika, że oskarżony jechał przez chwilę samochodem w sposób nieprawidłowy (po pasie wyłączonym z ruchu) i od oskarżonego była wyraźnie wyczuwalna woń alkoholu.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako znaczny. Zgodnie z art. 115 § 2 kk, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę

obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu w przedmiotowej sprawie Sąd wziął pod uwagę elementy przedmiotowe i podmiotowe uznając, iż jest on znaczny. Przemawia za tym opisana wyżej postawa oskarżonego oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji.

Biorąc pod uwagę te okoliczności, a z drugiej strony właściwości osobiste oskarżonego i jego dotychczasowy sposób życia, w tym dość beztroskie podejście do picia dużych ilości alkoholu wieczorem i kierowaniu samochodem w godzinach rannych następnego dnia, Sąd doszedł do przekonania, że nie można uznać, że dla osiągnięcia celów postępowania karnego wystarczające będzie zastosowanie wobec oskarżonego D. W. warunkowego umorzenia postępowania. W ocenie Sądu orzeczenie warunkowego umorzenia postępowania w przypadku niniejszego postępowania wobec oskarżonego nie zaspokoi społecznego poczucie sprawiedliwości, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa Wskazane w art. 66 § 1 k.k. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego postawa i dotychczasowy sposób życia stanowią odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania. Nie mogą one być uwzględniane w ocenie społecznej szkodliwości popełnionego czynu i winy sprawcy, tj. przemawiać za ich „znacznością” lub „nieznacznością”. Należy zatem przyjąć, że przesłanka ta wchodzi w grę dopiero po ustaleniu, iż społeczna szkodliwość czynu i wina sprawcy nie są znaczne. (por. komentarz do art. 66 kk pod red. Piotra Hofmańskiego).

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował oskarżonemu nagminność tego typu przestępstw i to w skali ogólnokrajowej. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego, przyznanie się oskarżonego do winy oraz wyrażoną skruchę.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, Sąd na podstawie 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara, z uwagi na fakt, że jest osobą bezrobotną na utrzymaniu mamy, w pełni zrealizuje wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 maja 2015r.) orzekł w stosunku do D. W. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Nadmienić należy, iż okres wymierzonego zakazu jest okresem minimalnym, bowiem w myśl wyżej cytowanego przepisu Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełni to przestępstwo w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 lutego 2017r..

Wobec popełnienia przez oskarżonego przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Sąd zobligowany był również w myśl przepisu art. 43a § 2 kk orzec od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości od 5.000,00 złotych do 60.000,00 złotych. Zasadzając w przedmiotowym wyroku świadczenie pieniężne w minimalnej kwocie 5000,00 złotych Sąd kierował się stanem nietrzeźwości oskarżonego i jego sytuacją materialną.

Na podstawie art. 624 § 1 pkp, uwzględniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonego, Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

J. C.